

ДЗЕЛАВЫЯ ЛЮДЗІ

А ПАЧАЛОСЯ З... АГУРКОЎ

Аб'ект прыдарожнага сэрвісу «Руль», што каля беларуска-расійскай мяжы (з нашага боку) — сямейны бізнес. Уладальнікі, муж і жонка, раней жылі ў Рызе, потым — у Маскве. Але ў рэшце рэшт пераехалі ў Лёзна — бліжэй да мамы бізнесвумен. У размове з нашым карэспандэнтам прадпрымальнікі расказалі пра тое, з чаго пачыналі і як развіваліся.

На старце

З гэтымі ініцыятыўнымі людзьмі мяне пазнаёміла старшыня Лёзненскага раённага Савета дэпутатаў Тамара ДРЫЛЁНАК. І не дзіўна: мясцовая ўлада ва ўсім падтрымлівае тых, хто распачынае сваю справу, выходзіць на новы ўзровень дзелавой актыўнасці.

Ірына ІЛЬЮШЧАНКА, кіраўнік прыватнага гандлёвага ўнітарнага прадпрыемства «Прыдарожнік», якому і належыць кафэ, і яе муж Альфрэд ШАМКО, фінансавы дырэктар, дарэчы, адразу папрасілі падзякаваць раённым уладам за разуменне і маральную падтрымку, за добрыя парады.

— Ад Лёзна мы знаходзімся прыкладна за дзесяць кіламетраў, на рэспубліканскай трасе Р 21 у будынку 1. Нашаму бізнесу нядаўна споўнілася дзесяць гадоў. Памятаю, як у райвыканкаме атрымала рэгістрацыю ў якасці індывідуальнага прадпрымальніка. У першы дзень мы літаральна пад адкрытым небам прадавалі агуркі са свайго агарода і... каву. Потым купілі вагончык, — успамінае Ірына Міхайлаўна. Яна скончыла ў наваполацкай ВНУ факультэт машынабудавання. У Маскве апынулася пасля развалу СССР, там жа атрымала спецыяльнасці кандытара і дызайнера.

Яе муж родам з Латвіі. Там і цяпер жывуць яго сваякі. Пра такіх кажуць — чалавек з «залатымі рукамі». У прыватнасці, у рамонце аўто ён — майстар! Таксама мае тэхнічную адукацыю, акрамя гэтага, захапляецца гісторыяй, краязнаўствам.

— Я аматар смачна паесці. Таму і адкрылі прыдарожную кропку харчавання (смяецца). Раней мы часта ездзілі з Масквы ў Беларусь і Латвію, так што нам была знаёмая і траса,

і праблемы яе. У прыватнасці, раней не было дзе нават кавы папіць, не гаворачы пра тое, каб перакусіць, — расказвае Альфрэд Аляксандравіч.

Сям'я вырашыла ўнесці свой уклад у стварэнне прыдарожнай інфраструктуры. Калі ўсталявалі вагончык, кліентаў стала больш... Потым з'явіўся невялікі домік, але без кухні. Аднымі з першых яны перарэгістраваліся з ІП у юрыдычную асобу.

Вельмі няпроста было знайсці грошы, каб аплаціць праект збудавання аб'екта з кафэ. Калі з мінскай фірмы паведамілі, што праект абыдзецца прыкладна ў дзесяць тысяч еўра ў эквіваленце, настрой, зразумела, сапсаваўся. Ды і праект кацельні трэба было заказваць у іншай «канторы», якая адказвае за цеплазабеспячэнне. Плюс трэба было заплаціць яшчэ шмат за што. Напрыклад,

Кафэ «Руль».

Расія — метраў 200, не больш. Таму зрабілі ўсё, каб з першых жа хвілін іншаземцы адчувалі, што Беларусь — гэта цывілізаваная краіна.

Як да сваякоў

Расказалі прадпрымальнікі і пра сваіх кліентаў. Многія з іх — пастаянныя.

— Мы такіх па імені вітаем. Сустрэаемся амаль як з роднымі. Ведаем, хто што любіць з ежы. Напрыклад, мусульманам прапануем стравы без свініны. У нас спыняліся паесці немцы, італьянцы, французы, венгры, шмат палякаў, літоўцаў... Не раз чулі ад іх запрашэнні прыехаць у госці, — працягвае гаспадыня кафэ.

Жартуюць, што могуць не глядзець выпускі навін, бо

шыў паесці першы раз, потым прапануецеца адказаць на пытанні анкеты. Можна паставіць адзнаку ўстанове, выказаць свае пажаданні або незадаволенасць. Інфармацыя аналізуецца, і гэта спрыяе павышэнню ўзроўню абслугоўвання.

Кафэ працуе кругласутачна, без выхадных. І толькі з 30 снежня па 15 студзеня ўвесь калектыў (12 чалавек) разам сыходзіць у відпуск — першыя пару тыдняў новага года назіраецца рэзкі спад патаку аўто.

Фінансавы дырэктар, між іншым, канстатуе, што «вялікая» палітыка таксама ўплывае на колькасць кліентаў.

— Калі супраць Расіі, напрыклад, увялі санкцыі, міма нас адразу меней машын стала праяжджаць. Калі ў Кітаі прапанавалі адрадыць «Шаўковы шлях», рух актывізаваўся, — тлумачыць Альфрэд Аляксандравіч.

Прадпрымальнікі канстатуюць, што працаваць нялёгка, але зарабіць на прыдарожным сэрвісе можна надрэнна. Ім дапамагае дачка Алена. А яе двое дзетак — 6-гадовы Мацвей і 4-гадовы Ілья — прыдумалі гульні «У кафэ». Будзе каму перадаць бізнес!

Дарэчы, муж з жонкай задумалі прадаваць яшчэ і прадукты з падсобных гаспадарак жыхароў раёна. У «церамку» можна будзе купіць мяса і агародніну, малако, смятану і гэтак далей. Такім чынам на прыдарожным сэрвісе змогуць зарабляць і тыя, хто наўрад ці калісьці зоймецца бізнесам.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.
pukshanski@zviazda.by

Гаспадары з дачкой і ўнукам.

за паслугі геадэзіста, энергетыка, дарожнай арганізацыі... Але сям'я настойліва дабівалася сваёй мэты — стварыць утульнае месца каля дарогі, не горш, чым у краінах ЕС. Паколькі муж і жонка шмат падарожнічалі па Еўропе, было з каго браць прыклад. Разуменлі, што кафэ — гэта і своеасаблівая візітоўка краіны, бо ад мяжы з

замежыя госці расказваюць пра тое, што адбываецца ў іх краінах.

Амаль усіх гасцей, дарэчы, здзіўляе, што часнок на сталах можна браць бясплатна. Уладальнікі бізнесу такім чынам клапоцяцца, каб у халодны час года наведвальнікі атрымлівалі прафілактычныя «вітаміны». Тым, хто выра-

Пакора, любоў і цярпенне

Гэтыя пачуцці ахопліваюць пры наведванні экспазіцыі, якая пераносіць у XII стагоддзе

Выстаўка «Выява, традыцыя і час» напярэдадні Раства Хрыстовага праходзіць у Гомельскай мастацкай галерэі імя Гаўрылы Вашчанкі. Са сцен сучаснай установа з верай і надзеяй глядзяць на нас хрысціянскія святыя.

Экспанаты — копіі, якія з максімальнай дакладнасцю аднаўляюць фрэскавы жывапіс XII стагоддзя старажытных храмаў Пскоўшчыны і Наўгародчыны. Дарэчы, адносіліся яны ў той час да Полацкага княства. Аўтары — выпускнікі кафедры манументальна-дэкаратыўнага мастацтва Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў розных гадоў.

Работы выконваліся непасрэдна пры наведванні старажытных храмаў. Першыя экспедыцыі выпускнікоў Тэатральна-мастацкага тады яшчэ інстытута пабывалі ў расійскіх абласцях 20—25 гадоў назад. Некаторыя храмы не дажылі да нашых дзён, але, дзякуючы рабоце беларускіх студэнтаў, фрагменты старажытных сцен захаваліся ў выглядзе копіяў. Свой шлях выстаўка пачала ў аграгарадку Баравікі Светлагорскага раёна, дзе была размешчана ў храме Святой Вялікапакутніцы Варвары.

— Духоўнасць — гэта аснова людскасці, — заўважае дырэктар Светлагорскай мастацкай галерэі Надзея ШЫНКЕВІЧ. — Наўгародскай і Пскоўскай школам іканапісу больш за 500 гадоў. Гэта адны з самых бліскучых школ у свеце. Да іх адносяцца такія творцы, як Феофан Грэк, Андрэй Рублёў, Дзіянсіій.

Стварэнне такіх копіяў, перакананы адзін з арганізатараў праекта, пратаіерэй Аляксандр КІСЕЛЬ, гэта карпатлівая праца, яна робіцца з душой:

— Галоўная хрысціянская заповедзь — любіць адно аднаго, а хрысціянства — павага і любоў да кожнага чалавека і яго працы. Місія Царквы — казаць пра гэта ў любы час, для ўсіх пакаленняў.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by

Ну і ну!

Забайляліся кіданнем нажоў адзін у аднаго

У Салігорскім раёне сябры бавілі час менавіта такім дзіўным спосабам. У выніку адзін з іх пацярэў.

Як паведамілі ва УУС Мінаблвыканкама, са слоў сведак адбылося наступнае. Два жыхары ў вёсцы Веска падчас застолля, відавочна, засумавалі. Каб забавіць сябе, вырашылі пакідаць нажы. Толькі ў якасці мішэні чамусьці выступілі самі візаві. Адзін стаў да сцяны, другі — насупраць. У момант кідка халоднай зброі першы вясковец паспрабаваў ухіліцца, але няўдала. 30-гадовы мужчына атрымаў нажавое раненне ў вобласць грудной клеткі. Па гэтым факце затрымалі яго 25-гадовага таварыша. Цяпер таму можа пагражаць пазбавленне волі тэрмінам да васьмі гадоў. Па словах суседзяў, гэтыя сябры і раней забайляліся падобным сумнеўным чынам.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

МЯСЦОВАЕ САМАКІРАВАННЕ

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ № 15 ад 17 лютага 2009 года выдадзена Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь. Заснавальнікі: Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Дырэктар — галоўны рэдактар СУХАРУКАЎ Павел Якаўлевіч. Адказны за выпуск: КАРПЕНКА Н.У.

Грамадскі савет: ПАПКОЎ А.А., старшыня Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па рэгіянальнай палітыцы і мясцовым самакіраванні; ЦУПРЫК Л.А., старшыня Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па дзяржаўным будаўніцтве, мясцовым самакіраванні і рэгіянальным справах; БЕЛЯКОЎ А.Э., намеснік старшыні Пастаяннай камісіі Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь па адукацыі, навуцы, культуры і сацыяльным развіццям; ПАНАСЮК В.В., старшыня Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў; ДРЫЛЁНАК Т.Л., старшыня Лёзненскага раённага Савета дэпутатаў; СУШЧАНКА М.Л., старшыня Глушанскага пасялковага Савета дэпутатаў Бабруйскага раёна.

Выдавец — рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»

АДРАС РЭДАКЦЫІ: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

КАНТАКТНЫ ТЭЛЕФОН 292 44 12; e-mail: info@zviazda.by

Газета адрэдагавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛП № 02330/106 ад 03.04.2009. 220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.008. Нумар падпісаны ў 19.30 4 студзеня 2018 года.